

Bez vody nedám ani ránu

podporu sportu dětí a mládeže bude v následujících letech k dispozici z veřejných rozpočtů. V kontextu dopadu covidu na ekonomiku a daňových změn na strukturu obecních rozpočtů se chystá investice města do nového akvaparku, do rekonstrukce zimního stadionu za zhruba 200 milionů korun, do revitalizace Stříbrného jezera a

„Snažím se klub vést, nikoliv řídit.“

dalších projektů, můžou pro město s asi miliardovým rozpočtem stát velkým soustem. **■ Dá se říct, že se plavání věnujete celý svůj život. Kdo vás k němu přivedl a jak vzpomínáte na své začátky?**

Ke sportu, a nejen k plavání, mě přivedl táta, který sám strávil v opavských bazénech a koupalištích jako sportovec, trenér, předseda oddílu, v mládí i jako plavčík přes 60 let. Jemu vděčím za to, čeho jsem ve sportu dosáhl a jakým způsobem jsem trávil svůj volný čas. Samozřejmě jsem vděčný i mámě, která to s námi neměla mnohdy lehké. Mít doma tři plavce, kteří tráví veškerý volný čas v bazénech široko daleko, není úplná idylka. Vždy však dokázala vytvořit to správné rodinné zázemí, ocenit úspěchy i odlehčit prohry. Moje začátky byly slibné. Když mi otec v pěti letech chtěl umýt hlavu, sousedi ve vedlejším baráku si mysleli, že mě tam vraždí. Do bazénu mě pravděpodobně hodil, jinak si to nedovedu představit. (smích) No a po rychlé plavecké přípravce jsem pak od 8 do 19 let závodně plaval.

■ Jak se potom vyvíjela vaše kariéra?

Naši razili filozofii hlavně jej unavit, nebude mít čas na blbosti. Takže kromě závodního plavání jsem později jezdil Český pohár v triatlonu, na Englišce se věnoval atletice a dalším sportům a od šestnácti let jsem hrál vodní pólo. Přespolní běhy a závody v dálkovém plavání byly

vždy jen zpestřením mimo hlavní sezonu. Úspěchů bylo za tu dobu celkem dost. Pravidelně jsem se účastnil mistrovství republiky, těch v dálkovém plavání i medailové, vozil jsem umístění z nejrůznějších velkých cen v tuzemsku i v zahraničí. Na sprinterských tratích 50 a 100 metrů všech způsobů do dnes figuruji mezi pěti nejlepšími plavci opavské historie. Největším úspěchem je pro mě to, že se plavání a vodním sportům obecně věnuji téměř celý svůj život. Bez vody ani ránu. (úsměv)

■ Proč jste potom se závoděním přestal? Nemrzí vás předčasný konec?

Mrzí, ale jak to tak bývá, každý na to přijde až s odstupem času. V pubertě člověk objeví i jinou zábavu, než každodenní dřinu, tréninky, soustředění, závody. Plaval jsem 11 let, 10-12 hodin tréninku týdně, od 5. třídy ta samá tréninková nálož v atletice, víkendy buď závody v plavání nebo v atletice, přes rok 4 soustředění. V devatenácti letech mě to už asi přestalo bavit. Zároveň ale vzpomínám velmi rád na atmosféru závodů, soutěživost, spoustu přátel a zážitků. Bylo to fajn.

■ Velmi úspěšně závodila také vaše sestra Eva. Soupeřili jste spolu v dětství anebo jste si spíše pomáhali? Dnes se s nadsázkou dá říct, že je vaše podřízená...

Kdepak podřízená, takhle by to nešlo. Všichni jsme kolegové a jde nám o to samé. Samozřejmě, že je někdy zapotřebí rozhodnout a nést odpovědnost, ale snažím se klub vést, nikoliv řídit. Sestra byla úspěšná, dosahovala větších úspěchů než já. Jak by také ne, už na Velké ceně OTF v Nižné uplavala 400 metrů kraulem ve svých čtyřech letech. Tehdy snad byla i nejmladší v Evropě. (úsměv) Kolegyně trenérka Zuzka

Kracíková, která toho byla svědkem, na to dodnes vzpomíná jako na „týrán dítěte“. (smích) Nikdy jsme nesoupeřili, vždycky to byla a bude moje mladší sestra.

■ Plynujte jste pak přešel do role trenéra. Jak vás to naplňuje?

Je supr, když něco z těch všech zkušeností a zážitků můžete předat dál. Nejlepší trenérské roky jsem zažil v době svých studií na univerzitě. Bylo to nedlouho po ukončení závodní kariéry. Na všechno byla spousta času, žil jsem tím naplno a dával do toho množství energie. Věřím, že ti, kteří mne jako trenéra zažili na vlastní kůži, na to v dobrém vzpomínají dodnes. Při práci již toho času tolik není, volné chvíle se snažím věnovat rodině, snažím se fungovat pro klub. Ostatně jako všichni kolegové a trenéři, kteří se sportování dětí věnují ve svém volném čase. Velkou výzvou pro mne bude, jakmile začnu plavat moji synové. (úsměv) Když si vzpomenu na své plavecké roky, tréninky a závody, jsem rád, že to táta přežil ve zdraví a bez psychických následků. (smích)

■ Roku 2016 jste se stal předsedou KPS Opava. Proč jste se rozhodl do toho jít a jak se vám v této pozici líbí? Co vše máte na starosti a kolik to zabírá času?

Nejsem sběratelem pozic, bral jsem to jako výzvu a možnost náš klub dále rozvíjet. Táta jej vedl 20 let, věnoval plavání a vodnímu pólu téměř celý svůj život, plavecký s kolegy trenéry vychoval nespočet lidí. Vnímám to jako povinnost vést klub dál a podporovat děti v plavání. Je to velmi kondičně a zdravotně prospěšný sport, každý by měl umět plavat. Řeším, co je potřeba. Sháním peníze, řeším granty a projekty, trénuji nebo učím v přípravce, starám se o propagaci, vyjednávám se zástupci města či provozovatele, prostě co je zrovna aktuální. Mám štěstí, že mám kolem sebe skvělý tým lidí, na které se mohu spolehnout, ať už v plaveckém nebo vodno pólovém oddílu. Není to jen o mně. Na realizaci činnosti klubu se dlouhodobě podílí mimo mého otce Vladimíra a sestry Evy také Zuzana Kracíková, Libor Kellner, Václav Jedlička, Pavla Volovecká, sestry Sabina a Jülie Smijov, Míša Hozáková a další.

■ Jak to v posledních letech vypadá se zájmem o plavání? Roste členská základna anebo jde vidět sestupná tendence?

Spíše stagnuje. V závodním plavání máme momentálně kolem 30 dětí, v přípravce kolem stovky. O naše přípravné kurzy je obrovský zájem. Nabízíme je jednou týdně buď v úterý nebo v pátek a dvakrát týdně v úterý a v pátek, vždy od 16 do 17 hodin. Měsíc před začátkem kurzu máme vždy z padesáti procent plnou kapacitu. První den kurzu je stop stav a dobíráme jen jednotky dle kapacity bazénu a zvládnutí efektivního výcviku. Dbáme na kvalitu a zájem opavských i přespolních rodičů

mne osobně velmi těší. Je znát, že to dělají lidé, kteří se tomu věnují od mala a poctivě. Všichni trenéři jsme bývalí závodní plavci.

■ Jakým způsobem se snažíte přilákat do svých řad nové členy? A kolik mladého plavce ročně stojí jedna sezona?

Jak říkám, o naše kurzy je zájem veliký. Z přípravy vybíráme talenty a děti, jejichž rodiče mají zájem. To už je větší oříšek. Sportů je spousta a když je dítě šikovné, obvykle se věnuje více aktivitám. Pak je to na zájmu dětí a taky preferencích rodičů. Plavání je pořad z těch levnějších sportů, oddílové příspěvky závodníků jsou zhruba 5000 korun ročně. Kurzy jsou hrazeny po 12 nebo 24 lekcích. Těžko se to odhaduje, ale při plné záteži vyjde sezona rodiče jednoho závodního plavce na asi 20 tisíc korun. Snažím se získávat prostředky mimo nájem bazénu také na startovní, sportovní pomůcky a materiál, odměny trenérů, úhradu částí nákladů na závodě a soustředění. Jinak by byly finanční náklady rodičů mnohem vyšší.

■ KPS Opava nezahrnuje pouze plavání, ale také oddíl vodního póla a triatlonu. Jak si stojíte v těchto sportovních odvětvích?

Triatlon v posledních dvou letech příliš netáhnul. Rozhodně ne tolik jako v minulosti. Zvažujeme, zda tuto činnost dočasně nepřeručíme. Vodní pólo se snažíme podpořit přípravnými kurzy, posílím mládežnickou kategorii. V dospělých jsme loni zahájili soutěžně 2. ligu, avšak po úvodním úspěšném turnaji v Děčíně nás zabrzdlily restrikce. Vodní pólo, stejně jako plavání, má v historii města nesmazatelné místo. Před třemi lety kolektiv vodních pólistů a bývalých závodních plavců vydal Almanach vodního póla v Opavě mapující téměř stoletou historii opavského plaveckého datovanou od roku 1923. Jde o velmi povedený a pozitivně vnímaný dokument jak mezi sportovci a zástupci města, tak i v rámci veřejnosti.

■ Dočetl jsem se, že působíte jako vedoucí Poradenského a kariérního centra Slezské univerzity v Opavě. Co obnáší tato práce?

Na této pozici již téměř rok nepůsobím. Vzhledem k nárůstu agendy a potřebě řešit spoustu strategických a rozvojových oblastí jsem zůstal koordinátorem Kariérního centra, jež má na starosti různé formy spolupráce se zaměstnavateli a absolventy, kariérní poradenství nebo podporu uplatnitelnosti na trhu práce. Nově také pracuji pod prorektorem pro strategii a komunikaci v rámci oddělení strategie a analýz, kde se jako analytik/speciálista podílím na tvorbě strategických dokumentů, řešení inovativních projektů nebo realizuji nejrůznější analytická šetření cílená na uchazeče o studium, studenty, absolventy nebo zaměstnavatele. V poslední době jsme např. finalizovali Strategický záměr Slezské univerzity na období 2021+, který de-

Petr Rypl věnuje téměř veškerý volný čas rodině.

finuje strategické cíle a priority univerzity na dalších 10 let. Dokončujeme proces získání prestižní certifikace HR Award, jehož cílem je podpora rozvoje lidských zdrojů ve vědě a výzkumu, v rámci univerzity realizujeme spoustu dalších zajímavých a rozvojových činností od inovace výuky, rozvoje studijních programů apod. Nyní stejně jako ostatní fungujeme přes online komunikační platformy, převážně v režimu home office.

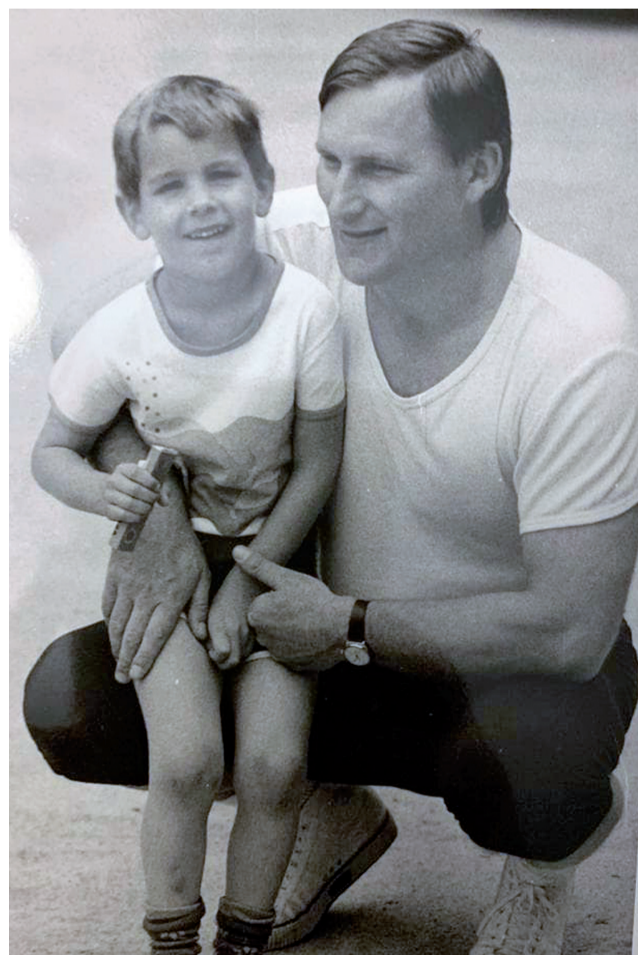
■ S manželkou Nikolou vychováte dva syny, šestiletého Jana a dvouletého Matýška. Půjdou ve vašich rodinných šlépějích? Vidíte už u staršího z nich nějaké sportovní vlohy?

To se uvidí. Nadání by mohli být dost. Po mně temperamentem, po manželce klidem a rozvahou. (úsměv) Ale netlačíme na pilu, uvidíme, co jim půjde a co je bude bavit. Kromě plavání samozřejmě, to je bude bavit určitě. (smích) Honzík chodí (mimo covid) do fotbalové přípravy SFC Opava a do plavání, Matýšek samozřejmě všude tam, kde je brácha. Do vody už ho bereme taky od mala.

■ Moc volného času vám asi nezbyvá. Jaké máte koníčky?

„Syny bude plavání bavit.“

to usilovně snažím. (smích) Kolikrát si říkám, kolik toho ještě sneseme. Pevně věřím, že se tato krize chýlí ke konci a bude opravdu líp, nikoliv jak jen slibuje náš šéf ve Strakovce (Strakova akademie, sídlo české vlády - poznámka autora). Jsem však optimista a těším se, až bude zase fajn. (úsměv) **Jan Obludník**

Malého Petra přivedl ke sportu jeho otec Vladimír Rypl, který v minulosti dlouho šéfoval opavskému plaveckému klubu.

Petr Rypl

Narodil se 29. července 1983 v Opavě a již v útlém mládí trávil dlouhé hodiny v bazénu, protože závodnímu plavání se věnuje celá jeho rodina. Kromě toho aktivně provozuje vodní pólo, v mládí navíc zkusil triatlon a také atletiku. Po základní škole chodil na Slezské gymnázium a vysokoškolská studia absolvoval na Slezské univerzitě v Opavě a Univerzitě Palackého v Olomouci, kde úspěšně zvládl obor Sociologie a andragogika v profilaci na personální management. V současnosti působí jako koordinátor Kariérního centra Slezské univerzity v Opavě, kde zároveň pracuje jako analytik/speciálista pod prorektorem pro strategii a komunikaci. U plavání Petr Rypl zůstal i po skončení závodní kariéry, když se přesunul do role trenéra a v roce 2016 se stal předsedou Klubu plaveckých sportů Opava, který mimo jiné organizuje i tradiční Velkou cenu Opavy v plavání. S manželkou Nikolou má dva syny, šestiletého Honzika a dvouletého Matýška.

